

ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรื่อง นโยบายด้านการบริหารจัดการขยะและขยะอันตราย
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความยั่งยืนและตระหนักถึงความสำคัญของการบริโภคทรัพยากรและการจัดการขยะอย่างยั่งยืน และเป็นต้นแบบในการจัดการขยะเหลือศูนย์ (zero waste management)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิการบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสนับสนุนและขับเคลื่อนด้าน Sustainability จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการพิจารณาโดยมติเวียนเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้ยกเลิกประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายด้านการบริหารจัดการขยะและขยะอันตราย พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และเห็นควรให้มีประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานมีการบริหารจัดการและพัฒนาระบบการจัดการขยะครอบคลุมตั้งแต่ต้นจนถึงปลายทาง โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากประชาคมจุฬาฯ ซึ่งประกอบด้วย นิสิต ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการในบริเวณพื้นที่มหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการดำเนินการในลักษณะบูรณาการและเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานลดปริมาณการเกิดขยะและคัดแยกขยะตามหลักการ 3RS ได้แก่ การลดใช้ทรัพยากรและลดการเกิดขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำและใช้ให้คุ้มค่า (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

ข้อ ๕ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานสนับสนุนให้ประชาคมจุฬาฯ และผู้ใช้พื้นที่มหาวิทยาลัย หรือส่วนงานที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืนทั้งทางบกและทางทะเลผ่านการลดใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single-Use Plastic) โดยเลือกใช้วัสดุ วัสดุติด และผลิตภัณฑ์ที่มีตราสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงาน จัดให้มีการจัดการคัดแยก จัดการขยะและนำขยะมาใช้ประโยชน์ โดยกำหนดประเภทขยะภายในมหาวิทยาลัยเป็นห้าประเภท

(๑) ประเภทที่ ๑ ขยะอาหาร แบ่งออกเป็นสองส่วน

(ก) ส่วนที่ ๑ ขยะอาหารจากผู้ประกอบการร้านอาหาร ซึ่งเป็นเศษผักและเปลือกผลไม้ ในส่วนนี้นำเข้าเครื่องแปลงขยะชีวมวลเพื่อเปลี่ยนเป็นสารชีวภาพปรับปรุงดิน

(ข) ส่วนที่ ๒ ขยะอาหารจากผู้ให้บริการในโรงอาหารเป็นเศษอาหารปรุงสุกเหลือจากรับประทาน เกษตรกรมารับเป็นอาหารสัตว์

(๒) ประเภทที่ ๒ ขยะรีไซเคิล หมายถึง วัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ได้แก่ ขยะรีไซเคิลที่มีผู้รับซื้อเพื่อนำไปรีไซเคิล ขยะรีไซเคิลที่มีมูลค่าต่ำไม่มีผู้รับซื้อแต่มีผู้นำไปใช้ประโยชน์ต่อ

(๓) ประเภทที่ ๓ ขยะเชื้อเพลิง หมายถึง ขยะประเภทบรรจุภัณฑ์ใช้ครั้งเดียวทิ้ง ได้แก่ ถังพลาสติก แก้วกระดาษ ขามกระดาษ กล่องพลาสติก หลอด ข้อนพลาสติก ตะเกียบใหม่ ถังขนมซองพลาสติก กระดาษเคลือบพลาสติก และพลาสติกประเภทอื่น ๆ ที่แห้ง สะอาดหรือปนเปื้อนขยะอาหารเพียงเล็กน้อยมีค่าความร้อนสูงจะถูกรวบรวมเพื่อส่งเป็นเชื้อเพลิงทดแทนใช้ในโรงงานปูนซีเมนต์

(๔) ประเภทที่ ๔ ขยะอันตราย หมายถึง ขยะที่มีองค์ประกอบ หรือปนเปื้อนสารอันตราย วัสดุมีพิษ วัสดุกัดกร่อนและวัสดุไวไฟ เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งขยะประเภทนี้จะถูกส่งไปจัดการอย่างปลอดภัย

(๕) ประเภทที่ ๕ ขยะประเภทอื่น ๆ ที่นอกจาก ขยะอาหาร ขยะรีไซเคิล ขยะเชื้อเพลิงและขยะอันตราย

ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานมุ่งเน้นการรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับประชาคมจุฬาฯ ในการลด คัดแยกและนำขยะมาใช้ประโยชน์จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรการจัดการขยะอย่างยั่งยืนและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ข้อ ๘ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานส่งเสริมการสอน การวิจัยและนวัตกรรมอย่างมีส่วนร่วมกันของประชาคมจุฬาฯ เพื่อการจัดการขยะในมหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

ข้อ ๙ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานดำเนินการพัฒนาให้ประชาคมจุฬาฯ เป็นต้นแบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืนและขยายผลไปยังชุมชน สังคมและประเทศ

ข้อ ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยและส่วนงานกำหนดเป้าหมายด้านความยั่งยืนที่วัดผลได้ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้

ในการตีความหรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต เอื้ออาภรณ์)

อธิการบดี